

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Testudo & Anates.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](#)

labor. At Iudis operam ædepol, si frangere rostro squameam tentas domum. Sed sursum in auras evola, quantum potes. Dein rupem in istam fortiter mitte Ostreum. Infrausta saxo squama inclusam offeret prædam, & te compotem voti dabit. Bene est, subjicit Aquila, monenti obsequor. Mox illa in altum fertur, medioque ex aëre incauta laxat, quod tenebat, Ostreum. Affixa terris interim Cornicula, ut vidit liberos carcere effracto cibos, prædā potitur obviā, & solas relinquit Aquilæ testæ reliquias.

EPIMYTHION.

Consulere stultum est, quos juvat consilium dare.

TESTUDO ET ANATES.

Incessit olim Testudinem peregrinandi desiderium, & varias mundi plagas perlustrandi curiositas, adeò verum illud est, quod ajunt; hanc esse tardipedum incolem, ut habitare vix possint domi. Illa geminos Anates conspicata, næ felices vos, inquit, ac fortunatos, quibus utramque solis domum licet visere, & diversos terrarum tractus contemplari, cùm lubet! O si minus obesset tarditas, & illa, quam gesto super humeros, domus! Pol covo non immorer ingloria. Næ te ista solicitude maceret, subjiciunt Anates. Possimus ambo, si voles, curiositatem explere tuam, & à Gadibus ad Gangem deferre te cupidam longius. Ego verò ac lumbens

bens, retulit Testudo: neque ero, confidit, beneficij immemor. Tum illi; non erit mon longa: en bacillum accipe, & medium string dentibus. Simul & bacillum Testudini per os inserunt: at cave, addunt illi, arreptum mordicus dimiseris. Mox acceptâ utrinque virgula attollunt Anates Testudinem, & liquidas per aras ambo deferunt. Visum illud omnibus prodigium, & concurrentibus undique ad spectandam volantem Testudinem, imd & Reginam Testudinum salutantibus; illa gestiens in sanguine letitiae impatiens, vero verius, inquit, Regis sum. Nam fecisset illa consulvis, si tacuisse nam aperto imprudenter ore dimisit dentibus, quo sustentabatur, baculum, & in terram alli graviter curiositatis & inceptæ jaestantia penuuit.

EPIMYTHON.

Natura dux est optima; quam ire contra tutò non licet.

MUSTELA, LEPUS ET FELIS.

Dum molli pascitur gramine, & virentes per agros ludibundus errat Lepusculus, absentis in cavum Mustela furtim irrepit, & alieno in hospitio penates locavit suos. Redux serâ sub nocte Lepusculus miratur occupatam domum, & Mustelam increpans, quid agis, inquit, ô mala? Decede laribus non quis, & vasa, si sapis, quamprimum collige. Ni facias, et in propinquuo Murium legio non ignobilis, que